KARİKATÜR

Kelebek — Yeryüzü gibi bu yüz de müdafaa tertibatı almış!..

Dünya Karikatürleri

— Kocanın kıskanç olduğunu söylüyor un, nerden anladın?.
— Ahmedin karısını Mehmetten kıskanı or!...

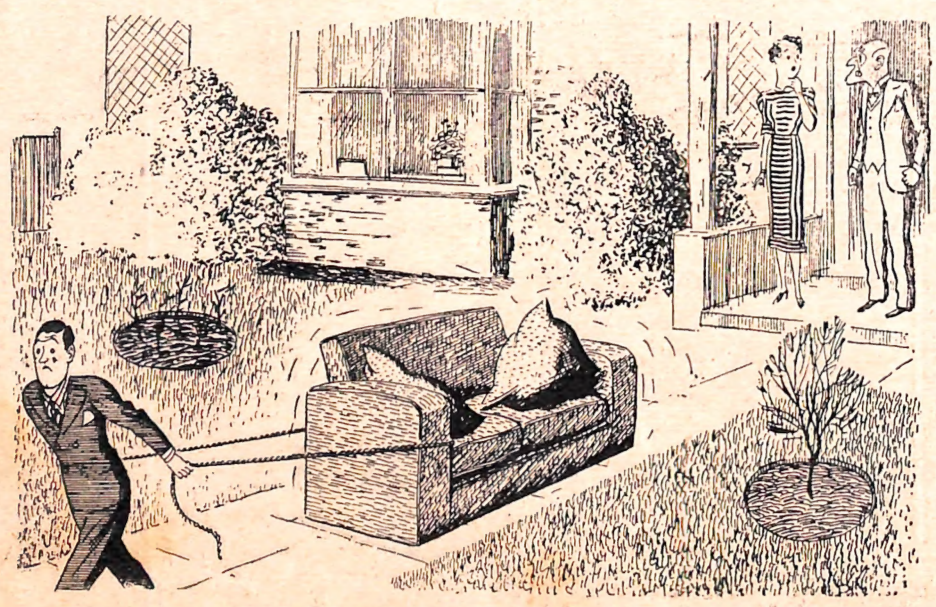

— Ayrılırken nişanlım benden büyük bir hatıra alıp götürmek istediğini söyledi ve bu kanapeyi aldı!..

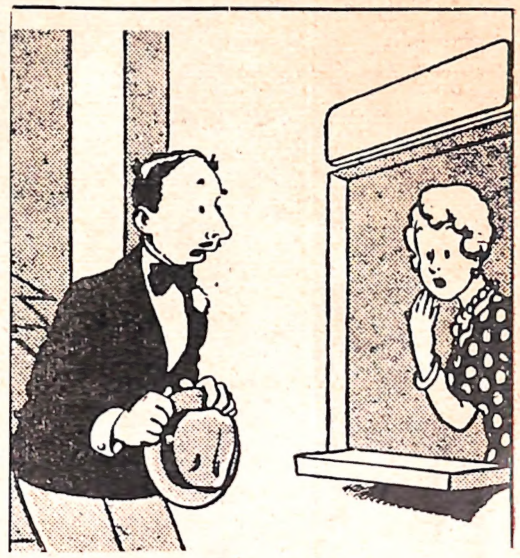

— Dün unuttuğum şemsiyeyi almıya geldiğim zaman acaba bastonumu burada bırakmış mıyım?!..

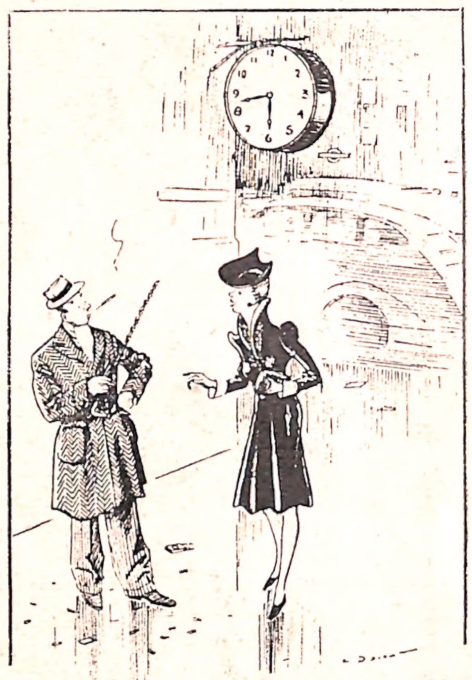

— Bir saate yakın bekliyorum..
— İyi ya işte! ben de sana saate yakın bir yerde bekle demedim miydi?..

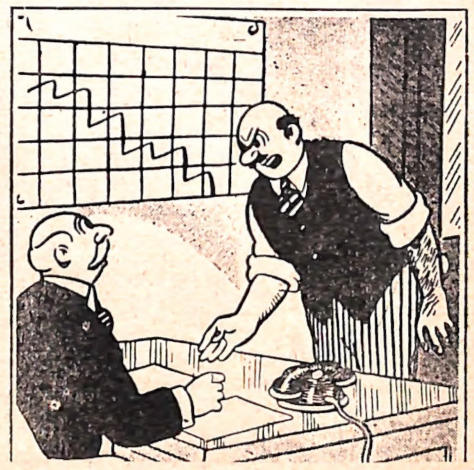

— Kızımla evlendi diye oğlunuzu mirasınızdan mahrum bıraktınız. Onun için sizden benim maaşıma bir miktar zam istemiye hakkım vardır zannederim!..

No. 176 CİLT: 7 YIL: 4 FİATI 10 KURUŞTUR 11 MAYIS 1939

Karikatür

İDAREHANESİ:
İstanbul: Ankara caddesi hususî daire. Posta kutusu: İstanbul 103. Telefon: 23031
Telgraf: İst. KARİKATÜR

Sahibi:
SEDAT
SİMAVİ

ABONE ŞARTLARI:
Türkiye: Seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruş. Ecnebi için seneliği 800, altı aylığı 400 kuruştur.

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASÎ VE EDEBİ HAFTALIK MİZAH MECMUASI

SİYASÎ FUTBOL MAÇINDA MÜDAFAA HATTI:

Kaleci — Aman «Bek», biraz daha çalım yap!...

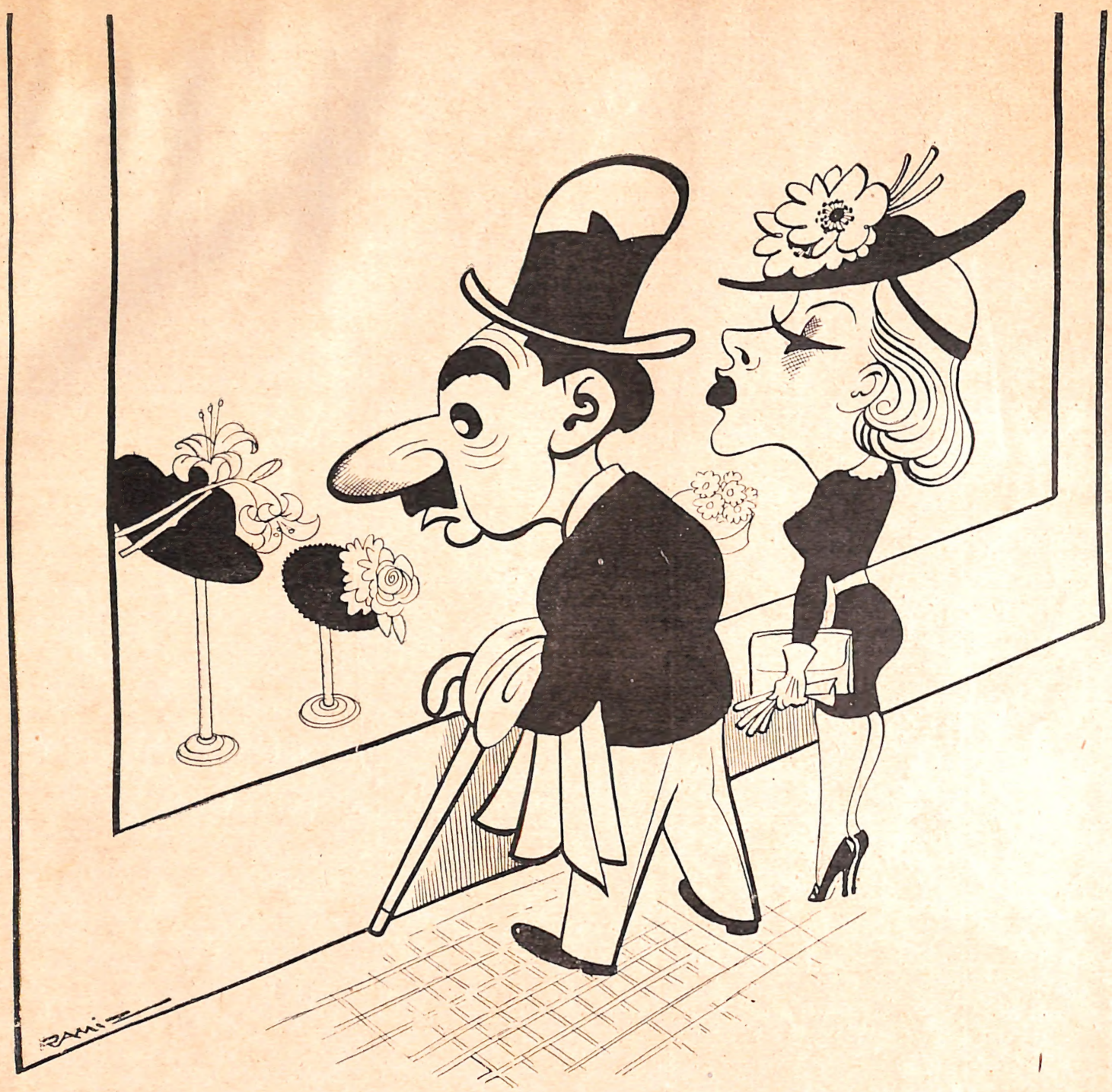

— Bu sene sayfiyeye götürmüyorsun. Bari bana bir, iki şapka al da bahçe ihtiyacımız karşılansın!...

BİR YILDÖNÜMÜ

Bir arkadaş şunları anlattı:

— Bu yakınlarda bir sabah henüz uykudan uyanmıştım ki, bayan bir elinde bir gazete, bir elinde bir fincan kahve ile odaya girdi:

— Uyandın mı sevgilim, dedi, geceyi nasıl geçirdin? Renginden pek iyi geçirdiğin anlaşılıyor... Yanakların yeni açmış çiçekler gibi pembe pembe... Gözlerin bahar güneşi gibi parlak... Sana kendi elimle kahve pişirdim. İstersen yine kendi elimle bir de cıgara sarayım. Bak, sana gazete de aldım... Yatağından kalkma... Arkana bir yastık dayayayım... Oturduğun yerde hem kahveni iç, hem gazeteni oku...

Gayri ihtiyarî kaşlarımı çatarak:

— Havadis fena desene, dedim.

Bayan ne demek istediğimi anlamadı:

— Gazeteyi okumadan nereden anladın? dedi.

Cevap verdim:

— Havadisin fena olduğunu anlamak için gazeteyi okumıya hacet yoktur... Bu sayfalarda yeni bir devletin dünya haritasından silinmiş olduğuna dair bir resmî tebliğ yoksa mutlaka bir tehdit nutku, yahut ona benzer korkulu bir haber okuyacağımıza peşinen emin olabilirz. Maamafih, benim «havadis fena» dememdeki sebep başka... Senin bu iltifatın herhalde boş değildir... Ben yirmi beş senelik tecrübemle bilirim. Sen bana ne zaman «sevgilim» diye hitap ettinse mutlaka arkasından bir mesele çıkmıştır... Gece nasıl uyuduğumu sorman, yanaklarımı lâteşbih yeni açmış çiçeklere, gözlerimi bahar güneşine benzetmende mutlaka bir hikmet vardır. Gazete, kahve vesaire ile yüzüme gülmen herhalde canımı yakacağma alâmettir. Yanılıyorsam söyle...

Bayan gülmiye başladı:

— Mübalâğa ettiğin kadar değil... Maamafih senden istiyecek bazı şeylerim olduğunu da saklamıyacağım.

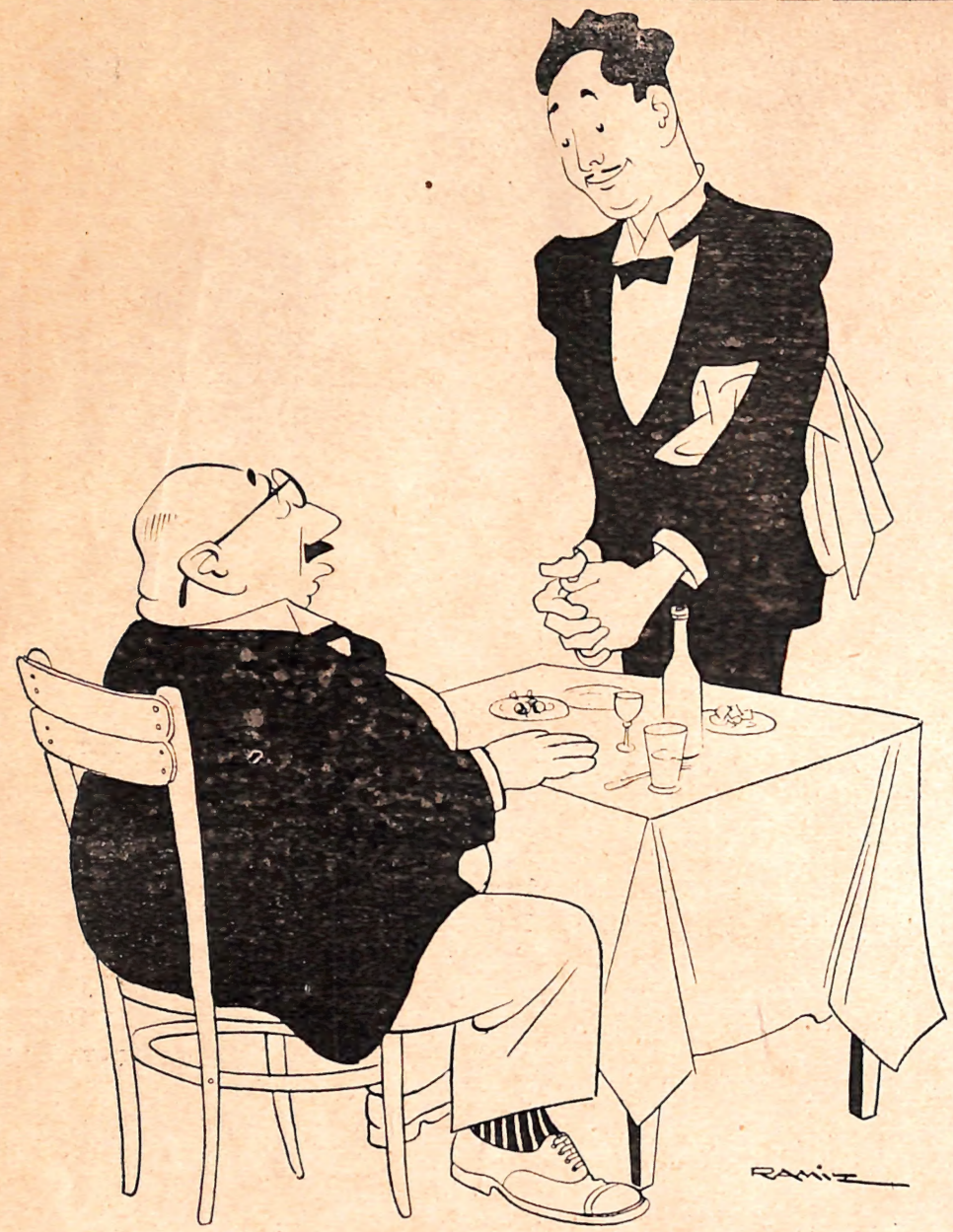

Müşteri — Kafayı dumanlamıya geldim ama, nafile...
Garson — Merak etme, bayım. Dumanlamak kaç para eder! hesabı getirince alevlenirsiniz bile!..

— Tabiî para istiyeceksin...

— Lep demeden leblebiyi nasıl da anlarsın..

— Benim ferasetli karıcığım, bunda anlaşılmıyacak ne var? Benden memleket istiyecek değilsin ya... Elbet para istiyeceksin...

— Canım bir kadının kocasından istiyeceği şey yalnız para mıdır?

Derin derin içimi çektim:

— Evlilik hayatında yirmi beşinci yıl dönümünü idrak saadetine erdikten sonra kocadan istenecek hemen her şey para ile hulâsa edilebilir...

— Amma yaptın? Meselâ seninle eskiden olduğu gibi bir bahar gezintisi yapmayı teklif etmiyeceğimi nasıl biliyorsun?

— Olabilir... Fakat onun ucu da yine paraya dayanmaz mı karıcığım. Seninle yirmi beş sene evvelki gibi kırlarda biribirimizi koşturmıya gidemeyiz ya... En ucuzu bir arabaya bineceğiz. Sonra bir gazinoda oturup öteberi yiyeceğiz; gelirken de balık, zerzavat yahut daha fenası manavdan yemiş alacağız. Bunların hepsinin ucu yine paraya dayanmaz mı? Her neyse istediğini söyle bakalım...

Bayan maksadının keşfedildiğine biraz sıkılmıştı. Maamafih fazla nazlanmadan açıldı: Yaz hemen hemen gelmişti. Adada yahut Boğaziçinde bir yazlık ev aramak lâzımdı. Tabiî bu ne kendi, ne de benim içindi. Sırf çocukların sıhhati için. Yavrucuklar bütün sene mektepte çalışıp yorulmuşlardı. Şimdi bir yerde temiz bir hava ve güneş almak hakları değil miydi? Sonra yazlık elbise vesaire tedariki için de biraz para lâzımdı. Nihayet bayan bu havadislere bir de müjde ilâve ediyordu: Kayınpederle kayınvalde bu yazı bizde geçirmiye karar vermişler. Ay başında Konyadan hareket ediyorlarmış..

Bayan bu havadislerden sonra kahvemi bir elime, gazetemi öteki elime tutuşturdu, dizlerimi battaniye ile örttükten sonra çıktı, gitti.

* * *

Ogün gazetede gördüğüm birinci havadis, Hitlerin elli yaşına girmesi münasebetile yapılan şenlikler oldu. Garip tesadüf! Bugün ben de elli yaşına giriyordum. Fakat bazı mülâhazalar dolayısile bu bayramı hane halkından gizlemiştim. Malûm ya, kadınlar ve çocuklar iyi kalplidirler. Elli yaşına giren babaya ufak tefek hediyeler ve hattâ bu vesile ile bir küçük ziyafet vermek isterler. Fakat bütün bunların parası yine bizim keseden çıkar ve bu suretle bize yapılan ikram Hitlere yapılanın tam tersine bir şey olur. Bütün bu mülâhazalar dolayısile elli yaşıma girişimin ilânını bir zaman geciktirmek, şimdilik kırk dokuz sularında dolaşmak daha faydalı olur.

* * *

Hitlerle bir günde yani ayni yıldızın altında doğmuş olmak bana bir takım hazin düşünceler ilham ediyor. Nasıl oldu da talihler ve tabiatlerimiz biribirine bukadar zıt oldu? O bilmem kaç milyonluk bir milleti esaretten kurtardı, sonra yine bilmem kaç milyonu birkaç gün içinde yuttu ve keyifle hazmetti. Nihayet koca bir dünyayı senelerdenberi karşısında, silâh elde, susa durduruyor. Halbuki ben biçare, bahçeye diktiğim sekiz, on kök marul ve yeşil salatayı ihtiyar komşum Nevrik dudunun dört tavuğuna karşı müdafaadan âcizim. Evin muslukları bozuk, damı çatlak. Kirayı dişimden tırnağımdan arttırarak muntazam verdiğim halde ev sahibim olacak herife bunları tamir ettirmenin yolunu bulamıyorum. Almanyayı çevirmiye çalışan çembere mukabil benm de evimin etrafını yağışlı havalarda bir çamur deryası çeviriyor. Mahallelinin başında iki senedenberi uğraştığı halde belediyeye kaldırımımızın yapılması hakkındaki istirhamımızı kabul ettiremiyorum.

Hitler hayatî saha diyor ve enine, boyuna alabildiğine genişliyor. Bize de hayatî sahadan, tam tersine olarak çoluk çocuk bahsediyor. Yani «kırlara açılmıya ihtiyacımız var, yazlık köşk isteriz» diye beni sıkboğaz ediyorlar.

Nihayet bütün dünya «Hitler misafir gelecek diyorlar» diye tiril tiril titriyor. Ben bilâkis kayınbaba ile kaynana geliyorlarmış diye helecana kapılıyorum.

KARİKATÜR

Nişan yüzüğü

— Ne o? Bir düzine nişan yüzüğü..

— Ucuz buldum da toptan aldım.

— Kuyumcu dükkânı mı açacaksın?

— Hayır, yaz hazırlığı... En az masrafla en fazla havailik!

Yalnız hırsız

Hâkim muhakemenin sonuna doğru hırsıza sordu:

— Bu bir alay hırsızlığı herhalde tek başına başarmadın. Birkaç cürüm ortağın bulunmak lâzım gelir.

Hırsız cevap verdi:

— Yanılıyorsunuz efendim, bendeniz tek başıma hareket ettim.

— Saklama. Söylediğim gibi bunlar tek başına yenecek haltlar değil. Mutlaka emin bir arkadaşın olacak..

Hırsız hekimane bir gülümseme ile boynunu büktü:

— İnsaf buyurun, bir şirket halinde çalışmış olsaydım bukadar mükemmel ve bukadar sessiz sedasız işlemiye muvaffak olabilir miydim. Her kafadan bir ses çıkardı. Herkes bir ayrı ictihat ortaya atardı. Binaenaleyh ben de işimi yüzüme gözüme bulaştırırdım. Sonra emin bir arkadaşım bulunduğunu tahmin etmeniz de doğru değil. Bu zamanda karakterine, ahlâkına itimat edilecek bir arkadaşı ben nereden bulurdum.

Azgın köpek

Bir bahçenin kenarından geçiyordu. Bir kurt köpeğinin fena fena hırladığını işiterek adımlarını sıklaştırdı. Köpek kapıyı açık bularak dışarı çıkmıştı. O, bunu görünce büsbütün helecanlandı ve koşmıya başladı.

Köpeklerin huyu malûmdur. Adamcağızın kaçtığını görünce peşine takıldı. Hem havlıyor, hem yetiştikçe biçarenin bacaklarını ısırıyor, dişlerile pantalonunu yırtıyordu. Bu esnada bahçe kapısında görünen yaşlı bir kadın avaz avaz bağırmıya başladı:

— Polis yok mu? Herif köpeğimi kaçırıyor...

Keseye uygun bilet

Biletleri kontrol eden memur sakallı bir köylüye:

— Baba, hani tren biletin? dedi.

Köylü saf bir tavırla cevap verdi:

— Kusura bakma.. alamadık.

Memur kızdı:

— Yahu sen nereye gidiyorsun?

— İneboluya..

— İstanbuldan İneboluya biletsiz gidilir mi? Neye almadın?

Köylü ayni tavırla boynunu büktü:

— Alacaktım ya... Kesemize uygun bir bilet bulamadık...

Hasis ile doktor

Hasisliğile meşhur bir devlet adamı bir gün karısını tedavi ettirmek için meşhur bir doktoru evine davet etmişti. Doktor evde yaptığı muayeneler için yirmi beş liradan aşağı para almazdı.

Büyük adam daha az bir vizite ücretile kurtulmak için ağız yapmıya başladı:

— Doktorlar için reklâm çok ehemmiyetli şeydir... Hattâ yerine göre paradan da daha kıymetlidir... Meselâ ben bütün memlekette tanınmış bir şahsiyetim... Karımı muayene ettirmek için sizi çağırdığımı herkes öğrenecek ve bu tabiatile sizin şöhretinizi arttıracak.

Doktor cevap verdi:

— Kâfi derecede şöhretim olmasaydı siz ehemmiyetli bir vizite ücretini gözden çıkarıp beni çağırır mıydınız?

Kırların sessizliği

Bahar gezintisine çıkan karı koca tenha bir ağaçlığın içine oturmuşlardı.

Kadın söylüyordu:

— Hakikaten şu kırların hali başka... Nedir o bizim apartımanın hali... Sokakta at, araba gürültüleri, satıcı sesleri... Üstümüzde, altımızda, sağımızda, solumuzda komşuların patırdıları, radyoları, piyanoları... Ne iyi ettik de bu sakin köşeye geldik... Ne iyi ettik; ne iyi ettik... Öyle tatlı bir sessizlik var ki, etrafta,...

Erkek omuzlarını silkerek:

— Hadi canım, dedi, nerede sessizlik? Ruya mı görüyorsun Allah aşkına...

— Sen çıldırmışsın... Burada insanı rahatsız edecek bir gürültü var mı?

— Elbet var ya...

— Hakikaten çıldırmışsın sen.. Hani nerede ses?

— Yahu şuraya oturduk oturalı bir dakika sesin kesildi mi?

Şairin ziyafeti

Şair (M..) i bir akşam ziyafetine çağırmışlardı. Üstat sofrayı çok beğenmiş ve alabildiğine yemişti. Fakat yemekten sonra ev sahibi elinde bir defter ile odaya girdi:

— Üstadım, dedi, bir manzum piyes yazdım. Bunu lûtfen dinleyip fikirlerinizi söylemenizi rica edeceğim.

Şair fena halde bozuldu. Fakat herifin yemeğini yedikten sonra şiirini dinlememek ayıp düşeceği için çaresiz boynunu büktü:

— Peki.. buyurun okuyun.

Ev sahibi birkaç sayfa okuduktan sonra:

— Üstadım, dedi, size bunu okuyuşumun sebebi şu ki, siz yemeğin güzelini nasıl tefrik ederseniz şiirin güzelini de öyle tefrik edersiniz. Yüksek bir zevk sahibisiniz.

Şair aynı hüzünle başını salladı:

— Ziyanı yok efendim... Devam buyurun..

Tavşanın etiketi

Avdan eli boş dönüyor ve kendi kendine düşünüyordu:

— Şimdi avda ne vurduğumu soracaklar... Hiç bir ava tesadüf etmediğimi görünce alay edecekler... iyisi mi çarşıya uğrıyarak birkaç keklik satın alayım..

Dükkânlarda keklik yoktu. Bir tanesinde oldukça taze bir tavşan gördü ve doksan kuruşa satın alarak çantasına attı.

Eve döndüğü zaman:

— Günümüz boşa gitti, dedi, bu tavşandan başka bir şeye raslıyamadım. Maamafih bu da fena değil.

Bayan tavşanı evirip çevirirken gözüne bir etiket ilişti:

— Bu ne? dedi. Tavşanın arkasına bir kâğıt takılmış... Üzerinde 90 yazıyor.. Bu nedemek?

Avcı bir iki kere yutkunduktan sonra cevap verdi:

— Tavşanı doksan metre mesafeden vurdum da onun işareti...

Bir manasızlık

Kılavuz seyyaha:

— Şu karşıki tepenin arkasında gayet kıymetli bir saray harabesi var, dedi, yorulmazsanız oraya kadar gidelim.

Seyyah somurtkan bir çehre ile cevap verdi:

— Ne garip insanlar ya rabbi... İstasyon civarında bukadar boş yer varken bir yıllık yola saray yapılır mı?

Papağan

Hizmetçi — Dudağınızdan al eksik olmuyor, bayan...

Hizmetçi — Dudağınızdan al eksik olmuyor, bayan...

Eğlenebilirsen

— Sevgilim bu pazar Adaya gitsek de şöyle bir eğlensek..

— Adaya gideriz ama eğlenmeye gelince...

— Eğlenemez miyiz dersin?

— Seni bilmem ama, gazino listelerini okur okumaz bende eğlenceye derman kalmıyor!

TEŞEKKÜR

Çapaçul hizmetçi, yine güzel bir vazoyu devirmiş, kırmıştı. Nazik bayan, kıymetli hediyenin kırıkları karşısında, daha fazla tahammül edemedi:

— Esma, bu böyle devam edemez, yeni bir hizmetçi almıya mecbur olacağım.

Esma gülümsedi:

— Beni düşündüğünüz için teşekkür ederim, fakat yardımcıya ihtiyacım yok. Kendi kırdıklarımı kendim toplıyabilirim!

Büyük ikramiye

Akşamcılığı ile tanınmış büyük bir sanatkârımız, son eseri münasebetile, toptan bir paraya kavuşmuştu. Gazetede bu tatlı havadisi okuyan biri, arkadaşına dedi ki:

— Meyhanecilere müjde verelim.. Müşterek biletlerine büyük ikramiye çarpmış!

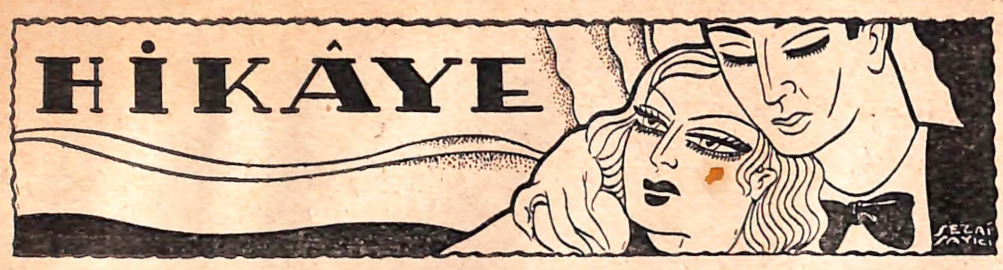

Bir kahvenin hakkı

AYŞE, çiftliğe gelin gittiğinin haftasında, başını iki elinin arasına aldı, acı acı düşündü: Ne diye evlenmişti ? Annesi ile babası, onu, evlenmek işinde serbest bırakmışlardı:

— İşte, seni istiyen Hacı Osman... Mal, mülk, çift, çubuk yerinde... Gözünü dünyaya yumduğu gün en azdan iki yüz bin liran var demek.. Gel gelelim, baban değil, deden yaşında... Sen yirmisinde yoksun, o altmışını aşmış! Kaçırılacak kısmet değil ama, bir de sen düşün... Sonra bize lâf etme!

Ayşe de düşünmüş, taşınmış, kararını vermişti:

— Evleneceğim!

— Sonra nedamet edersen biz karışmayız...

— Nedamet etmem.

Söz kesilmiş, nikâh olmuş, düğün dernek yapılmıştı. Ayşe, değme şehir kızlarına taş çıkartacak kadar akıllı olduğu için, hesabında yanılmış sayılmazdı: Nasıl olsa ihtiyar kendinden önce göçecek, gidecekti. Kendisi, Hacı Osmanın ilk karısı değildi; o, daha evvel üç kadınla evlenmiş, üçünü de tahtalı köye yolcu etmişti. Şu var ki, Hacı Osman, şimdi, nekadar gayret etse yine Ayşeyi ötekilerin yanına gönderemiyecek bir yaşta idi. İşin can alacak tarafı da, ihtiyarın üç kadından bir zürriyeti olmaması idi. Bu yüzden, ölüm Allahın emri, günün birinde bütün varı Ayşeye kalacaktı.. İşte Ayşe bunları düşündüğü içindir ki, evlenmek işinde: «hayır!» diyemedi.

Öyle ise, bir hafta sonra neden kahırlanıyordu?

Çünkü Ayşe, hesabını, daha geniş tutmuştu: O, Hacı Osmanla evlendikten sonra, Hacı Osmanın yeğeni Tombul Ömerle de eğlenebileceğini düşünmüştü. Tombul Ömerde Ayşenin tâ küçüktenberi gözü vardı, fakat bir türlü derdini anlatamıyordu. Bu, kıvırcık saçlı, pembe yanaklı, iri yarı köy delikanlısı, Ayşenin ruyalarına bile giriyordu.

Ömer, çiftlikte, kâhya gibi bir şeydi: Hacı Osmanın itimadını kazanmış, bütün işlerine bakıyor, candan, gönülden çalışıyordu. Bunun için Ayşe ile sık sık karşılaşmakta idi. Ayşe, daha geldiğinin ikinci günü, Ömeri yalnız bulunca yanağını okşadı:

— Benim amcanla evlenmeme kızdın mı?

— Neden kızayım?...

— Öyle ya... İhtiyar, ölseydi, onun bütün parasına, puluna sen konacaktın... Şimdi ise...

— Hele hatırıma getirdiğin şeye bak.. İhtiyar ölmedi ki!

Üçüncü günü, yine Ömeri tenhada yakalayınca:

— Ömer, senin için hayırlı bir şey düşündüm...

Dedi. Ömer, hayretle Ayşenin yüzüne baktı.

— İhtiyar öldükten sonra, ben seninle evlenirim, olur mu? Böylelikle sen de paraya, pula kavuşursun!

— Hele ihtiyar ölsün de... Sonrası kolay.

Dördüncü gün, Ayşe, Ömere büsbütün açıldı:

— Nasıl olsa, ilerde evlenecek değil miyiz? Şimdiden muhabbete bakalım..

Ömer, gözlerini dört açtı:

— Yok, olmaz.. Bir kahvenin kırk yıl hakkı var. Amcam her vakıt bana böyle der..

Ertesi gün, daha ertesi gün, Ayşe ne yaptı ise, Tombul Ömer yola yatmadı. İşte Ayşeyi üzen, harap eden şey de bu idi. Yoksa, koca çiftlik binası, ona cennet gibi gelecekti. Ömer, Nuh diyor, peygamber demiyordu.

— Bir sandala binsek de açılsak...
— Niçin burada açılmıyalım?!..

— Niçin başını çevirip bize bakmadan geçti?
— Yan bakmamak için olacak!...

gamber demiyordu:

— Bir kahvenin kırk yıl hakkı var!

Ayşe, uzun uzadıya düşündükten sonra, birdenbire gülümsedi: «buldum!» dedi. O akşam, bağ yolunda, Ömerle karşılaştı:

— Demek benimle hoş geçinmek istemiyorsun?

— Hoş geçinmek isterim ama, başka türlü değil... Ne yapayım? Bir kahvenin kırk yıl hakkı var..

— Aptal!

— Neden aptal olayım?

— Bir kahvenin kırk yıl hakkı var diyorsun da...

— Yalan mı?

— Yalan değil ama yanlış.. O senin söylediğin kahve içindir..

— Ey?

— Ben çiftliğin masraf defterini yokladım, şimdiye kadar hiç kahve alınmamış... Nohutla arpayı kavurup kahve diye gelene, gidene içirmişler... Öyle değil mi?

— Gerçekten öyle.

— Öyle ise hak, hukuk kalır mı? Kahvenin hakkı var, demişler, arpa ile nohudun değil!

Tombul Ömer bir dakika düşündü, sonra otuz iki dişi ile birden gülerek: «hakkın var, Ayşe!» dedi.

İspinoz

Dalgın âlim

Dalgın âlime arkadaşı sevinçli bir müjde veriyordu:

— Geçen gün kaybettim dediğin şemsiyeyi gördüm..

— Nerede?

— Tünelde bulunmuş eşya dairesinde.

Âlim hayretle başını salladı:

— Tuhaf şey! halbuki ben hiç bulunmuş eşya dairesine girmedim..

Geniş yürekli

Gece eve geldiği zaman bir gürültü duymuştu. Halbuki evde kimse olmaması lâzımdı. Çünkü karısı o akşam kaçmış, bay da çok geniş yürekli olduğu için, o gece bayram yapmıya gitmişti.

Kapıyı açınca evde koşuşan ayak sesleri işitmişti. Herhalde hırsız olacaktı.

Doğru büyük salona girdi: Elektriği yaktı. Her tarafı aradı, kanapelerin altına baktı:

Hırsız yoktu!

Oradan yatak odasına geçti. Karyolanın altını aradı, gardroba baktı:

Hırsız yoktu!

Karısının odasına geçti: Dolaplara, gardroplara baktı:

Hırsız yoktu!

Boduruma indi: Kömürlüğe baktı, yok.. Sandık odasını açtı, orada da yok.. Tavan arasına çıktı: Baktı, yok..

Nihayet, en son bir ümitle banyo dairesine girdi. Kapıyı açar açmaz karşısına hırsız çıkmaz mı?

Geniş yürekli ev sahibi korkacak veya şiddetle sopaya, tabancaya sarılacak yerde, müthiş bir öfke ile:

— Olur şey değil! diye bağırdı.

Hırsız kekelemiye başladı:

— Ben.. Şey.. dedi..

Ev sahibi yine:

— Şeyi meyi yok! diye bağırdı. Ben ananeye riayet edilmesini istiyen bir adamım anladın mı? Sen bunca senelik ananeyi boz da, karyolaların altı, yük dolapları, tavan arası dururken kalk banyo odasına saklan! Olur şey değil doğrusu! Hırsızların banyo odasına saklandığı görülmüş şey midir? Hadi, bu seferlik affediyorum, çık git. Fakat bir daha görmiyeyim, karışmam ha!

Hasta

Dairdeki arkadaşı iki gündenberi vazifesi başına gelmiyordu. Merak etti, evine gitti. Arkadaşını yatakta buldu:

— Geçmiş olsun, dedi, hastalığın nedir?

Öteki inliyerek cevap verdi:

— Ancak bir hafta sonra belli olacak!

— Ya... Vah vah... Acaba böbrek mi? Karaciğer mi? Mide mi? Kalp mi?..

— Bilmem.. Doktoru o gün çağıracağım!

Ankara Radyosunda

Nuri Halil Poyraz.

Cevdet Kozan.

Müzeyyen Senar.

BAHARDAN MEZARA

Ne güzel şeydir hayat, çevresi dar olmasa:
Bir bahar arkasından öbür bahar olmasa!

Güzellerin içinde gün geçirmek ne hoş şey,
Yalnız muhabbet denen şu yadigâr olmasa!

Otel otel dolaşmak ne tatlıdır yaz günü,
Ancak hesap puslası koca tomar olmasa!

Gezmediğim palâj mı, gazino mu kalırdı,
Sevdiğim her dakika başıma bar olmasa?

Çoktan güzel kömşumun köşküne yol bulurdum,
Aramızda yaş denen kalın duvar olmasa!

Kazanırdım partiyi aklımla, gayretimle;
Hayat denen tavlada şu mel'un zar olmasa!

Feleğe göz yumardım, dün yüz yüze gelirken,
Bugün tepemden bakan âşinalar olmasa!

Her ne olsa razıyım: Yağmur, dolu, fırtına...
Cenk oluyor, olacak sözü zinhar olmasa!

Sinir bu gerginlikle nasıl tahammül eder?
Razıyım cenk olsa da lâfı tekrar olmasa!

Sade cengin lâfile kaç hükûmet yok oldu?
Kim bu lâfı ederdi ucunda kâr olmasa!

Nasıl sevinç duyarım elin felâketinden?
Ben bahtiyar olamam o bahtiyar olmasa!

Bir milletin ölümü can katıyor birine...
Ne diyeyim? Cihanda böyle pazar olmasa!

Ben de yerdim kendimi hırsımla, Çamdeviren,
Ermişin, ermemişin sonu mezar olmasa!

ÇAMDEVİREN

Muzaffer İlkar.

Necmi Riza Ahiskan.

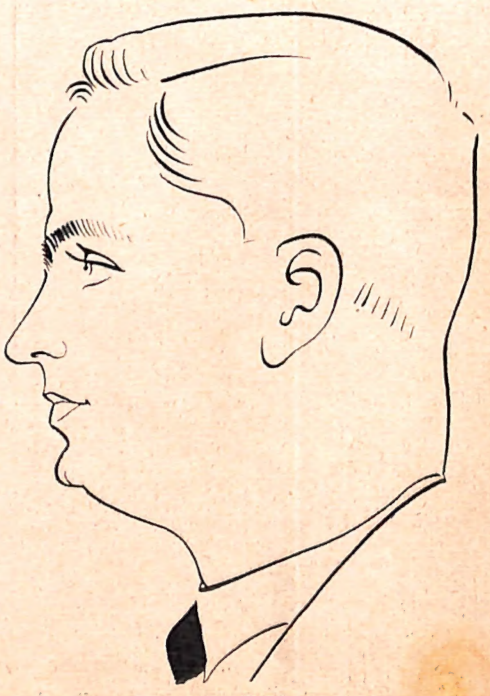

Sadi Hoşses.

Okuyan Sanatkârlarımız

Karikatürist Ramiz'in Ankara notları:

Safiye Tokay.

Mustafa Çağlar.

Tahsin Karakuş.

SİZİN İÇİN

Rengi kardan daha ak, teni gülden yumuşak:
Bir ipek yumağını andırıyor eliniz.
Açılan kollarımı size yapayım kuşak:
Başka kemer takmayın, incinecek beliniz.

★

Ne güzel kadınsınız.. gelin bir parça yakın,
Beni öldürmek için yumuk gözlerle bakın.
O alev dudaklarla dudaklarımı yakın,
Uzun kirpiğinizle yüreğimi deliniz.

★

Ben sonsuz gecelerden eriştim bir sabaha,
Ömrümde sizin gibi güzel görmedim daha.
Beni mesut etmekle girmezsiniz günaha,
Hiç kimseyi istemem; siz aklımı çeliniz.

★

Sizin kucağınızda ölümüm kolay gibi,
Dişleriniz sedeftir, kaşlarınız yay gibi.
Hele beyaz yüzünüz lekesiz bir ay gibi:
Mehtaba kavuşayım, ufkumda yükseliniz.

★

Uzun seneler geçti, geldim de bu yaşıma,
Ancak şimdi kavuştum gönül arkadaşıma.
İzin verin, göğsünüz yastık olsun başıma,
Böyle uzak durmayın, biraz daha geliniz.

★

Sizi ruyalarımda görüp uyanıyorum:
İsminizi anıyor, içimden yanıyorum.
Kalbimiz ayni hisle vuruyor sanıyorum,
Benim arzularıma benziyor emeliniz.

NECDET RÜŞTÜ

Zühtü Bardakoğlu.

Celâl Tokses.

Şadi Yaver Ataman.

ANAFOR GAZETE OKUMAK HASTALIĞI:

— E, artık tramvaydan da indik!...

Radyomuzun bütün dünya ile konuşan (Posta kutusu) amcası!

Kapalı ağız

Kızını vermek için gözüne kestirdiği delikanlı hem zengin, hem güzel, hem terbiyeliydi.

Birkaç kere muhtelif vesilelerle onu evinde yemeğe davet etti. Her defasında kızına:

— Aman çocuğum göreyim seni, diyordu. Misafir varken dilini tutmıya çalış. Hiç konuşma demiyorum. Çünkü bunu yapamazsın. Fakat mümkün olduğu kadar az söyle... Gerçi birkaç saat sıkıntı çekeceksin ama, sonradan bütün ömrünce bunun acısını çıkarırsın.

Fakat kız okadar geveze idi ki, kendini nihayet beş, on dakika zaptediyor, fakat ondan sonra bir kere ağzını açtı mı, misafir köşe başını dönünciye kadar susmak bilmiyordu.

Bir gece adamcağız maksadını açtı:

— Sizin ahlâkınızı çok takdir ediyorum, dedi, benim kızım da çok iyi bir çocuktur. Terbiyesine, ahlâkına fevkalâde itina ettik. Son derece gözü kapalıdır.

Delikanlı sözü kesti:

— Keşke gözü kapalı olacağına ağzı kapalı olaydı.

Radyomuzun meşhur Spikeri bayan Emel

GELECEK HAFTA

Radyomuzun alafranga ve temsil kolu sanatkârları

YENİ ŞİİR MEDLÛLLERİNDEN:

Dedi:
—Yandım bu işe, daha pek çok yanarım,
İnsan ölmek dururken, yaşar mı böyle yarım?

Dedim ki:
— Ona değil, kendi hayatına yan,
Ey göğsünün altında kalbi yokken yaşıyan

(Faruk Nafiz)

— Acaba bu kuşu kim öldürdü?!..

Hafta içinde:

Süt Meselesi...

ARKADAŞIM beni akşam çayına davet etmişti. Güzel bir bahçede, geniş yapraklı ağaçlar altında, zengin bir masanın etrafına sıralanmış koltuklardan birine yaslandım. Tam çaya uzanacağım sırada önüme bir zehirli gaz maskesi getirdiler:

— Harp mi ilân edildi, tayyare hücumu mu var?

Diyerek yerimden fırladım.

— Hayır, dediler, çaya süt karıştıracağız da, ne olur ne olmaz, ihtiyatlı davranalım dedik.

★

Yanıma, genç, güzel, cana yakın bir bayan oturmuştu. Bakmakla doyulmıyan bu güzellik karşısında, hayranlığımı ifade etmek istedim:

— Bir menba suyu kadar berrak olan ruhunuzun...

Kaşlarını çattı:

— Mikroplu mu demek istiyorsunuz?

Şaşırdım:

—Hayır, şey.. Bir su kadar berrak ruhunuzun mahfazası olan cildiniz süt gibi..

— Şimdi de zehir olduk... Teşekkür ederim..

Dedi, yanımdan kalktı, koltuğunu değiştirdi.

★

Zayıflamak meselesi konuşuluyordu. Tombulca bir bayan, doktora, şişmanlamamak için bir çare sormuştu. Doktor, nezaketle cevap verdi:

— Avrupada yeni bir zayıflık rejimi tatbik ediliyor, tavsiye ederim: Haftada bir, yahut iki gün yalnız süt içeceksiniz.

Kadın acı bir gülüşle:

— Teşekkür ederim, dedi, canıma susamadım.

Sonra yanındakine döndü:

— Galiba reçetesinin ücretini hayatımla ödetmek istiyor...

★

Tabiiyat mütahassısı bir zat diyordu ki:

— Her şey aklıma gelirdi, fakat koyun, keçi, inek, manda gibi masum hayvanların zehirli mahlûkat sırasına geçeceğini hiç düşünmemiştim!

★

Kaynanalarla gelinler arasındaki geçimsizlikten bahsediliyordu. Genç bir damat dedi ki:

— Bu geçimsizlik umumî değildir... Meselâ, benim refikamla valdem, âdeta ana kız gibi biribirine candan bağlıdırlar.. Refikam, kaynanasını, her gün kaymakla, sütle besler. Öyle değil mi?

Taze gelin boş bulundu:

— Tabiî... Açıktan açığa tabakla, kâseyle zehir verememki!

★

Yeni emzikli bir kadın:

— Çocuğu tam memeden kesmiştik ki sütle zehirlenenler olduğunu haber aldık, tekrar çocuğa meme vermiye mecbur olduk..

Dedi, kocası atıldı:

— Zehirli olduktan sonra ana sütü daha iyi... Üstelik sütçü masrafı da yok!

★

Sinirli bir misafir anlatıyordu:

— Dün sabah, yatakta, henüz gözlerimi açmıştım ki, sokaktan «sütçü!» diye bir feryat işittim, az kalsın, «Polis!» di-

SAYFİYE MEVSİMİ GELİYOR:

— Kız, koş küçük hanıma söyle, evi gezmiye kiracılar geliyor, çabuk mayosunu giysin bahçeye, salıncağa gitsin!...

ye haykıracaktım!

★

Bir filozof, derin derin düşündükten sonra, söze başladı:

— Harp sonu dünyasında biz yalnız insanların değiştiğini sanıyorduk, halbuki hayvanlarda da büyük bir tahavvül olmuş da haberimiz yok... Eskiden «sütü bozuk» tâbiri insanlar için kullanılırdı, şimdi bu tâbir hayvanlara da uygun düşüyor!

★

Meşhur bir ressamımız, fikrini sona saklamıştı:

— Bütün sütler bozulabilir, fakat sade bir süt var ki, bozulmaz: Aslan sütü!

— O da ne?

Cebinden su ile karışmış bir rakı şişesi çıkarıp baş aşağı dikti...

Guguklu saat

Papağanın yeni girdiği evde bir guguklu saat vardı. Sırası geldikçe, saatin içindeki kuş, kapıyı açıp «guğuk!» diye haykırıyor, çekiliyordu.

Papağan, saatteki kuşun alay etmesine kızıyordu. Bir aralık yine onun guguk dediğini duyunca dayanamadı, bağırdı:

— Başıma çıkmış, guguk diye benimle eğleniyorsun ama, guguk kelimesinden başka bir şey de bilmiyorsun.. Asıl sana guguk!

Tasarruf

— Garip şey... Otomobilinizin önüne bir at takmak neden icap etti?

— Bu suretle benzin parasından yüzde elli kâr ediyorum!

Proğda

Pragda büyük bir heykel vardır: Almanları Üniversiteden tardeden Jan Hüs'ün heykeli... Ayağının altına bir kartal almış, öyle duruyor.

Heykelin önünden geçen iki Çek, ellerini açarak, Jan Hüs'ü selâmladı. Bunu gören bir Alman polisi yaklaştı:

— Demek siz bu Alman düşmanını selâmlıyorsunuz?

İki Çek, birden cevap verdi:

— Ne münasebet.. Biz heykelin ayağı altındaki İparatorluk kartalını selâmlamıştık!

SADAKAT

Senelerce bu konakta ahçılık etmişti. Artık yorulduğunu, dinlenmek için köyüne gideceğini söylüyordu. Veda için büyük bayanın karşısına çıktığı zaman:

— Size, gider ayak, bir sır söylemek istiyorum. Öğreneceğiniz bu sır yüzünden mutfak masrafınız yüzde elli hafifler... Benden sonra gelen ahçının size zarar vermesini istemem.

Dedi. Büyük bayan merak etmişti:

— Bu sır nedir, söyle!

— Mutfağınızın anahtarı, kilerinizin de kilidine uyuyor!

Haklısın

Karısı, kızmış bağırıyordu:

— Ben ne söylesem, sen muhakkak beni haksız çıkarırsın!

Kocası, sükûnetini muhafaza ederek:

— Yalan söyleme, karıcığım, dedi. Dün söylediğin bir sözde okadar haklıydın ki!

Bayan hayret etti:

— Ya? diye sordu. Ne söyledim?

— Bir şeyde haksız olduğunu söyledin..

Hayırlı olmuş

— Almanların İngiltere ile, Polonya ile yaptıkları mukaveleleri fashetmesine ne dersin?

— Hayırlı olmuş, derim.. Hiç olmazsa bu devletler boş bulunmuş olmazlar!

İFLÂSTAN SONRA

Aşk, Heyecan ve İhtiras Romanı

— 9 —

O halde en doğrusu buna ses çıkarmamaktır.

Leylâ bunları düşündükten sonra kendi kendine:

— Daha dün Feride verdiğim sözden bukadar çabuk dönecek miyim? dedi, hayır. O bunak patronunun ağır sözlerine nasıl katlandı ise ben de katlanacağım. Senelerce ekmeğimizi yemiş nankör dostların muamelesi hakikaten bundan farklı mıydı? Kuvvetli ol Leylâ. Aldırma. Görüyorsun ki, ekmek kolay kazanılmıyor. Daha üç beş ay önce kotranla Marmarada gezmiye çıkarken bir gecede sarfettiğini burada ancak bir senede kazanacaksın. Senin avuç dolusu etrafa döktüğün parada kim bilir kaç kişinin hakkı ve gözyaşı vardı. İhtiyar doğru söylüyor. Bu senin kabahatindir. Cezanı çekmen tabiatın bir adaletidir.

Leylâ bunları düşündükten sonra sakinleşmişti. Artık aşağıdan görüşmeye başladı. Demiroğlunun karısı Hanife hanıma, gelini Binnaz hanıma bir hayli dalkavukluk etti. Yemekten sonra çocuklarla meşgul oldu.

Demiroğlu aksi bir adamdı. Fakat fena ruhlu değildi. Onun bu nevi patavatsızlıklarına tahammül edildi mi, pekâlâ geçinilip gidilebilirdi.

* * *

Her sabah daha ortalık karanlık iken yataklarının başucunda bir uyandırıcı saat çalıyor, Ferit derhal yatağından fırlıyordu.

Leylâ onunla beraber kalkmayı, kahvaltısını hazırlamayı nekadar isterdi. Fakat bu onun elinde değildi. Gözleri yarı kapalı:

— Vah Feritciğim, diyordu, kalkmak, sobayı yakmak, kahvaltını hazırlamak benim vazifem.. bunu biliyorum... Fakat elimden gelmiyor. Bu saatlerde vücudüm zincirle yatağa bağlanmış gibi... Zamanla şüphesiz buna da alışacağım. Bütün fakir kadınlar gibi vaktinde kalkacağım. Fakat daha bir iki hafta bana izin ver. Hem sabahleyin sana yapamadığım hizmeti öğleyin ve akşam istediğinden daha iyi yapacağıma eminol...

Ferit onun saçlarını okşuyor, yanaklarını öpüyor, parmaklarile göz kapaklarını kapıyordu:

— Uyu Leylâ... Ben senden hiç bir şey beklemiyorum. Beklemiyeceğim. Bütün maddî sıkıntıları üstüme almıya razıyım. Elverir ki, sen bu sefalete güler yüzle tahammülde devam et..

Leylâ bu sözler ve bu buselerin tadile tekrar kendinden geçerek uykuya dalıyordu.

Fakat bir müddet sonra uyanıp onu gitmiş görünce o da yerinden kalkıyor, odayı düzeltiyordu.

Ayşe nine isminde bir ihtiyar kadın şimdilik onlara sabah hizmetine geliyordu. Leylâ Ayşe nine ile beraber zerzevat ayıklıyor, ondan yemek pişirmeyi öğreniyordu.

Birkaç gün içinde hayli terakki etmişti. Kocasına:

— Ferit bakalım beğenecek misin? Vallâhi bunu hemen hemen kendi kendime pişirdim, diyordu, yakında Ayşe nineye ihtiyacım kalmıyacak gibi. Yalnız bir eksiğim kalacak. Bulaşık yıkamasını nekadar uğraşsam beceremiyeceğim.

Ferit: — Ona ben de razı değilim, diyordu. Maamafih zennederim ki, seni böyle bir mecburiyete düşürecek hale hiç bir zaman gelmiyeceğiz.

Ferit akşamları eve son derece yorgun dönüyordu. Leylâ bir akşam:

— Senin bir tuhaflığın var, dedi, bir kaç gündenberi konuşmuyorsun.

— Canım istemiyor.

— Sakın benden bıkmıya mı başladın?

— Çocuk olma. Sen yorgun erkek halini bilmezsin. Bak sabahtan akşama kadar toz toprak içinde çalıştım. Her erkek böyledir. Çalışır, çarpışır, sokakta sinirleri harap olur. Eve gelince de hemen daima sinirli ve neşesiz olur. Senin gibi iyi yaşamış ve kibarlığa alışmış kadınlar bunu takdir edemedikleri için manevî sebeplere atfederler, münakaşalar çıkarırlar. Bu yüzden kavga etmiye kalkayım deme. Çünkü yorgunluktan hasta bir halde olduğum için aksi bir cevap veririm. Sonra bilmelisin ki, ben sabahtan akşama kadar kaba saba insanlarla boğuşuyorum, binaenaleyh eskisi gibi nazik ve terbiyeli olmama imkân yoktur. Onun için beni böyle kırgın ve yorgun gördüğün zaman fazla üstüme düşmemelisin.

Leylâ âdeta korkmuştu:

— Anlıyorum, dedi, demek fakir evlerdeki kavgalar hep bu yüzden çıkıyor.

Ferit güldü:

—Maamafih kibar ve zengin ailelerde de kavga eksik olmadığını unutmamalıyız. Sebepler aynıdır. Yalnız ölçüler fark eder. Meselâ fakir kadın kahve kaşığı için kocasile kavga eder, zengin kadın yeni bir kürk için... Fark yalnız buradadır...

Leylâ: — Bir fark daha var galiba, dedi, fakir erkekler karılarını döverlermiş...

Ferit: — Ekseriya bu tehlike de mevcuttur..

— Demek sen de beni dövebilirsin.

— Mümkün, o da mümkün. Mademki fakir hayatıma iştiraki kabul ettin. Bütün neticelere katlanacaksın..

— Beni korkutuyorsun Ferit..

Leylâ hakikaten korkmuştu. Ferit onu belinden yakalıyarak bir kahkaha kopardı:

— Çılgın çocuk..

— 8 —

Leylâ evvelâ evinde ve bahçesinde tamamile yalnız yaşamıştı. Fakat sonra bu âdetini de değiştirdi. Ona sık sık misafir geliyordu. İlk önce gelen misafirlerden hoşlanmıyordu. Bunlar kaba saba bir takım kadınlardı. Fakat sonradan farketti ki, o biçareler de İstanbul sosyetelerinde gördüğü kadınlar kadar hisli ve ince mahlûklardır. Yalnız medenî terbiyeleri noksan kalmıştır. Konuşma sanatını öğrenememişlerdir.

Bir akşam Ferit ona sormuştu:

— Misafirler seni sıkıyorlar mı Leylâ?

— Önce sıkıyorlardı ama, şimdi değil..

— Demek alıştın?

— Alışmak değil, onlarda yeni yeni bir takım meziyetler keşfettim.

Ferit alâkalanmıştı. Gözlerini açarak sordu:

— Ne gibi?

— Anlatayım. İstanbul kadını ile bura kadını arasında vücut ve çehre itibarile fark var mı?

— Elbette var...

— Yanılıyorsun..

— Zannetmem..

— Yanılıyorsun..

— Canım zarif vücutlü insanca kadınla hantal vücutlü bura kadını arasında fark olmaz olur mu?

— Yaradılışta hiç bir fark yok. Emin ol ki, bura kadını İstanbul kadınından gerek vücut, gerek çehre itibarile ihtimal daha güzel... Fakat İstanbul kadını tuvaletle vücudünü ve çehresini değiştiri-

Dekolte

— Kocacığım, ne düşünüyorsun? Elbisemi fazla mı dekolte buldun?

— Hayır, düşündüğüm şey, senin elbisenin dekoltesi değil, benim bütçenin dekoltesi!

Tasarruf

— Bu yaz, tasarruf için, Adaya gitmekten vazgeçtik.. Bir köye çekilip başımızı dinliyeceğiz.

— Çok iyi. Acaba hangi köye?

— Erenköye...

FEDAKÂRLIK

Geçkin, fakat zengin kadın, arkadaşına dert yanıyordu:

— Bilmezsin, onu elde etmek için ne fedakârlıklar yapmadım... Boğazını pek sever, tatlıya, böreğe bayılır, demişlerdi. Sırf onun keyfi olsun diye tâ Fransadan mükemmel bir ahçı kadın getirdim...

— Peki, o ne yaptı?

— Getirdiğim ahçı kadınla evlendi!

yor, Halleri, tavırları da tabiî ona göre oluyor. Günün en aşağı dört saatini kendini süslemiye veren İstanbul kadını buradakilerden biraz farklı görünmesin mi? Emin ol ki, vücualar ve çehreler iki tarafta da aynıdır. Ruhlara gelince; yine emin olmalısın ki, buradakilerle onlar arasında hiç bir fark yoktur. Mutlaka fark aramak lâzım gelirse buradakilerin lehinedir. Onlar yüzleri ve vücuaları gibi, ruhlarını ve fikirlerini de süslemiş kadınlardır. Onlarda bizi cezbeden şeyler makiyajdan ibarettir. Fakat şimdi anlıyorum ki, bu makiyaj da pek makbul bir şeydir. İstanbuldaki sosyetemizde saatlerce tuvalet, sinema, lüks konuşurduk. Burada hayattan bahsediyoruz. Topraktan, ekmekten, çocuktan... Hayatın asıl hakikati buradadır. Bu zavallı kadınlardan hayatın hakikatlerine dair işittiğim şeyler İstanbuldaki kadın dostlarımdan işittiğim şeylerden çok daha alâka verici sözlerdir.

Feridin gözleri parlıyordu:

— Leylâ, Anadolu senin için âdeta bir mektep oluyor, dedi.

Genç kadın gülümsedi:

— Evet, bir mektep..

— Niçin böyle mânalı mânalı gülümsüyorsun?

— Senden saklamıyayım. Her tahsil ve her mektep gibi bu mektebin de acı tarafları vardır. Bazan bunalacak gibi oluyorum. — Devam edecek —

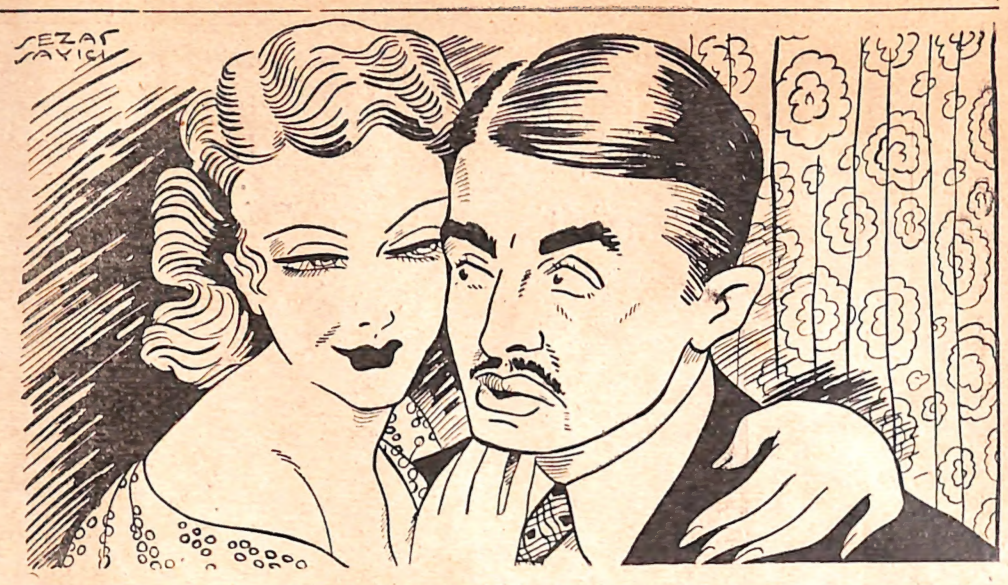

— Benim güzel, yumuşak, dünyada eşi olmıyan, değeri her şeyin üstünde kocacığım...

— Bütün bu söylediklerin, yaptırmak istediğin yeni elbisenin vasıfları mı?..

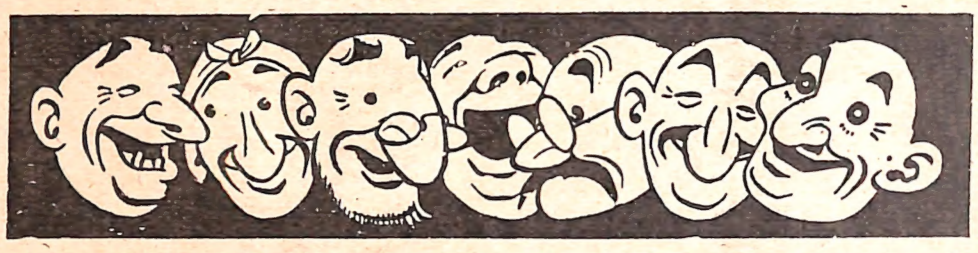

BEŞ DAKİKA

Yeni evlenmişlerdi. Evde ilk pazarı geçireceklerdi. Taze bayan, genç bayına dedi ki:

— Sana elimle bir omlet pişirmek isterim... Fakat bilmediğim bir nokta var.

— Nedir?

— Bir yumurta kaç dakikada pişer acaba?

— Beş!

Yarım saat sonra, kadın, yanmış, kavrulmuş bir omletle içeri girdi. Kocası hayretle:

— Bu ne? diye sordu.

— Ben de anlamadım... Altı yumurta kırmıştım, beşer dakikadan yarım saat yağda pişirdim, bu hale geldi!

GEZİNTİDE

Yetmişlik bir ihtiyar, otuz beşlik bir kadın, yanlarında da irili, ufaklı beş çocuk.. Mayısta kır gezintisine çıkmışlar.

Bunları tanıyan bir genç, arkadaşına dedi ki:

— Bizim komşu yamandır... Altmışında bu kadınla evlendi, on sene içinde bu çocukları dünyaya getirdi... Ne o? Yüzüme bir tuhaf bakıyorsun? Yoksa inanmadın mı?

— İnandım ama, kısmen..

— O da ne demek?

— Çocukların anası bu genç kadın olduğuna ben inanayım ama, babalarının bu ihtiyar olduğuna da sen inan!

KISKANÇ

Zengin müşteri, meşhur heykeltraşın atelyesini geziyordu. Bir aralık çıplak bir kadın heykelinin önünde durdu:

— Bu nasıl şey? dedi, beline kadar mütenasip, ince bir kız,.. Belinden sonra hantal, ağır bir kadın..

Heykeltraş boynunu büktü:

— Karım kıskançtır da... Ben heykeli yarıladıktan sonra modeli savdı, kendisi poz aldı!

SÜRAT

Yeni motosiklet almıştı, arkadaşını motosikletin sepetine aldı, Maslak yolunda gezmiye çıktılar.

Yolda, arkadaşı sordu:

— Tuhaf şey... Motosikletin nekadar hızlı gittiğini gösteren saati çıkarmışsın... Kaç kilometre yol aldığımızı nereden anlıyacağız?

— Gayet basit... Nefesin kesildiği zaman altmış kilometre gidiyoruz demektir, gözlerin yaşarırsa sürat doksan kilometreye çıkmıştır, yok oturduğun sepet yerinden kopup fırlarsa motosikletin sürati yüz yirmi kilometredir!

NE YAPSIN?

Bayan, hizmetçiyi tekdir etti:

— Yine dün akşam mutfağa bakkalın çırağını almışsın...

Hizmetçi mazeretini söyledi:

— Ne yapayım? Salonda siz oturuyordunuz, oraya alamazdım ki!

TARİHTEN ÇİZGİLER:

Bosna - Hersek vilâyetinin Avusturya tarafından ilhakı üzerine Avusturya mallarına, bilhassa feslerine boykot yapılmış ve herkes başındaki fesi atarak birer acayip kalpak giymişti. Boykottan haberi olmıyanların fesleri zorla çıkarılarak çiğnenmiştir.

Başka çare var mı

— Yine yolculuk mu? Daha bu kış seyahate çıkmıştın..

— Evet ama, o portakalla muz seyahatiydi, bu kirazla çilek yolculuğu..

— Anlamadım?

— Anlaşılmıyacak ne var: İki kuruşluk portakal İstanbula gelinciye kadar on kuruş ediyor, yirmi kuruşluk çilek de bir lira... İyisi mi, onlar İstanbula gelecek yerde, ben onların bulunduğu yere gidiyorum. Hem doyasıya meyva yiyorum, hem de seyahat bedavaya mal oluyor!

Ilâç

Midesinden rahatsızdı, fazla içki kullanıyordu. Rahatsızlığının sebebi de içki olacaktı. Doktora gitti, muayene oldu. Akşam üstü yine onu gazinoda, rakı masası başında, kafasını tütsüler görünce şaşırdım:

— Doktor sana ne dedi?

— Maden suyu içeceksin, dedi..

— Hani maden suyu?

— Rakıya karıştırıyorum!

Balık pazarında

— Tereyağı var mı?

— Var: Haftalık tereyağı yüz kırk, dünkü yüz altmış, bugünkü yüz seksen... Nereye gidiyorsunuz?

— (Yüzünü ekşiterek) bana göre değil... Ben bu saatlik, bu dakikalık tereyağı arıyorum!

Tenkit

Dostum, bir takım Avrupa devletlerinin dahlî, haricî, malî, ziraî vaziyetlerini açıktan açığa tenkit ediyordu. Okadar salâhiyetle söz söylüyordu ki, dayanamadım:

— Bu güzel fikirlerini neden bizim üstümüzde de tatbik etmiyorsun?

— Onun da zamanı var.

— Acayip..

— Hele vekâletlerin birinde bir değişiklik olsun, o zaman sen gel de gidenin arkasından benim söylediğim fikirleri bol bol dinle!

Ilk bahar mevsiminin güzelliğinden istifade ediniz!

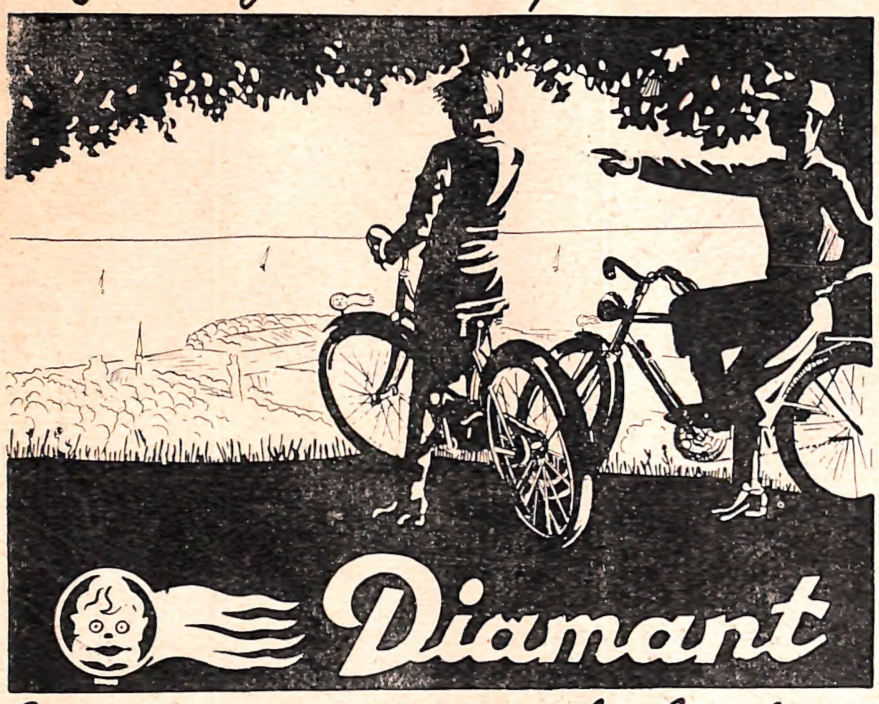

En sağlam, en zarif ve en rahat bisikletidir

Toptan ve perakende satış yeri: İstanbul Sultanhamam Hamdi bey geçidi No. 48 - 56 Tel: 21295

MODEL

Türk kadınlarının birçok Avrupa model mecmualarına tercihan aldıkları bu güzel aylık moda mecmuasının Mayıs sayısı mevsimlik elbise, kostüm tayör, ipekli rob, pijama örneklerinden mürekkep yüzlerce modeli muhtevi olarak çıkmıştır. Her terzi, aile kadını ve şık giyinmek istiyen bayanların aradıkları en güzel modelleri bulabilecekleri yegâne mecmuadır.

Aylık Ev Doktoru

Sihhatini korumak, âcil vaziyetlerde alınacak tıbbî tedbirleri bilmek her insan için lâzımdır. Fakat bütün bunları ilmî dil ile yazılmış kitaplardan öğrenmek ancak meslek adamları için mümkündür. İşte bu güçlüğü gidermek gayesi ile mütahassısların idaresinde neşredilmekte olan (Aylık Ev Doktoru) bir aile içinde akla gelen her mevzua temas etmek suretile okuyucularını tenvir etmektedir.

Altıncı Cildimiz

KARİKATÜR'ün altıncı cildi 156 ıncı sayı ile tamamlanmıştır.

Kolleksiyonlarını ciltli olarak muhafaza etmek istiyen okuyucularımız arzu ettikleri takdirde altıncı cilt sayılarını hususî kapaklarımızla ciltletebilirler.

İstanbulda bulunan okuyucularımız Ankara caddesindeki satış mağazamıza müracaat ederek kolleksiyonlarını 50 kuruş mukabilinde ciltletebilirler.

Kolleksiyonlarını posta ile gönderecek olan okuyucularımız cildiye ve posta masrafı olarak 65 kuruşluk posta pulu göndermelidirler.

Altıncı cildin ciltli olarak fiatı 275 kuruştur. Siparişlerini posta ile bildirenlere kolleksiyonları derhal ciltli olarak gönderilir.

Ağız, boğaz, burun yollarile vücuda giren nezle, kızamık, kızıl, grip gibi bulaşıcı hastalıklardan korur. Yarım bardak suya bir kahve kaşığı Neosterin buraları hiç tahriş etmeden temizler, ağrılarını geçirir, fena kokuları izale eder.

Mütenasip bir Endam

J. Roussel Korseleri (Gaine) ve Korseleri vücuda sıkmaksızın tenasübü temin eder. Sevimliğine halel gelmeksizin vücudu yumuşatır ve inceltir.

Fiyatlar: Kemerler 6 liradan.
Korseler (Gaine) sutyenle beraber 25 liradan itibaren.

Satış yeri yalnız:

J. Roussel Paris

İSTANBUL, Beyoğlu
Tünel meydanı 12 No. lu.
Mağazamızı ziyaret ediniz veya 12 No.lu tarifemizi isteyiniz.
Fiyatlarımızda büyük tenzilât.

KARİKATÜR

— Belediye süte karışacakmış!...
— Süte karışanlar azmış gibi bir de bu karışsın bakalım!..

Basıldığı yer: Ahmet Sait Matbaası Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.